

Elenistică

Gabriel Cristea

În depărtări fierb apele Corintului,
inspirând mareic nori albi și poroși;
Soarele stilizează o pasăre,
punctul negru a devenit incandescent;
Se-aud tălângi răzlețe, arame sclipitoare
- se umple Valea Pleistos de capre;
Razele, ca niște copite, joacă pe stânci și
se pierd în spatele muntelui, asfințind;
Oracolul din Delhi - ochiul lui Parnassus -
scrutează orizontul prin penumbrele coloanelor,
murmurând din lespezi: „Nimic în exces”...

Măslinii fură amurgului culoarea amăruie
și un fior de vânt pecetluiește buzele Pithiei.
Apollo, culcat pe țărm și trist,
din spume modelează nimfe - pentru eternitate!